

Félálom-töredékek

négykézláb mászó eső

gödreből fölér tekintetem
növény-periszkóp vizen
olvadt könnyemen lebeg
gyúrt szemháj-sziklevek

vért szikrázó fennsík
borjeges alkony
a jegenye-fenség
hollóval tapsol
száll a sötétedés
rókanap oson

süketnémán
ujjaim előre-hátra
idő pillanat-héján
köztük üveg-úszóhártya
kínlódok csak a témán

rianó ablak
mély repedései gallyak

csörömpöl a csönd üveg-istállója
cserepe összevérez
másznék alóla
üvölt az óra
bádog-éhes
ragyog a merev reggel
bádogruhában robotember
új szögecsék
esőcsepp-szögfejek

a Szabadság tér felett
kerek
hold — labda

szenvedélyünk bőr-buboréka
szívdobogva
zúg Kárpátok-Népstadion
de már kifulva
szétesett csillag-hállóba
hull
potyagól

napos oltáron méz is
darázs aranymisézik
eksztázis-pontja lyuk
testen és napon

kétségeim után eredve
a célba: Tamás a sebbe
gyönyörrel bújok

mágnesközép-trónus
tengert egyensúlyoz

darázs-anyaméh
perzselt halántékomon
csigákba ugró sima fény
akár az Isten
szorong három személyem
születés-karambol
együtt tavasz és az ősz
sírás: ősz masina bög
roncs ébredés landol

beton vadgalamb-bázis
riadóztatja máris
dörmögő strummás békeráját
hull füstolajág

fölerölködött tekintet
jégkölből szívárgó ujjak